

مجله‌ی علمی، پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان
دوره‌ی ۲۵، شماره‌ی ۱۱۱، مهر و آبان ۱۳۹۶، صفحات ۱۵ تا ۲۸

بررسی اثر عصاره‌ی روغنی بذر سیاه دانه (*N. sativa*) بر بقا، بیان ژن VEGF-A و آپوپتوز در رده‌ی سلولی سرطانی معده AGS(CRL-1739)

محسن رشید شیخ احمد^۱، دکتر فرزانه صابونی^۲، دکتر فروغ سنجریان^۳

نویسنده‌ی مسئول: دپارتمان بیوتکنولوژی گیاهی، بخش زیست فرآورده‌های گیاهی، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری، تهران fsanjarian@nigeb.ac.ir

دریافت: ۹۵/۴/۳ پذیرش: ۹۵/۸/۹

چکیده

زمینه و هدف: سرطان یکی از بیماری‌های شایع در دنیا می‌باشد که به دلیل عوامل محیطی و ژنتیکی رخ می‌دهد. سرطان معده از جمله سرطان‌های شایع در دنیا و ایران است. گیاه سیاه دانه که دارای متابولیت‌های ثانویه ارزشمندی مانند تایموکوبینون است، از سالیان دور به‌عنوان دارو در بسیاری از بیماری‌ها استفاده می‌شده است. هدف از این مطالعه بررسی خواص ضد سرطانی عصاره‌ی بذر سیاه‌دانه بر روی رده‌ی سلولی سرطان معده و پتانسیل بالقوه روغن بذر گیاه جهت استفاده دارویی بود.

روش بررسی: ابتدا رده سلولی سرطانی معده AGS(CRL-1739) کشت داده شد، و با غلظت‌های مختلف از عصاره روغنی بذر سیاه دانه جنس *N. sativa* در زمان بهینه ۲۴ ساعت تیمارگردید. سپس تاثیرات سمی بودن و کشندگی عصاره توسط تست *MTT*، تست آپوپتوز القایی با رنگ‌آمیزی به وسیله کیت *Annexin V* و دستگاه فلوسایتومتری و در نهایت بررسی بیان ژن *VEGF-A* در سلول‌های تیمار شده با استفاده تکنیک *Real-Time PCR* انجام شد.

یافته‌ها: نتایج به دست آمده از این مطالعه نشان داد که عصاره‌ی بذر سیاه دانه تکثیر سلول‌های سرطانی را به‌طور معنی‌داری نسبت به گروه کنترل کاهش می‌دهد ($P \leq 0/005$). درصد سلول‌های در مرحله آپوپتوز زودرس در سلول‌های سرطانی تیمار شده با غلظت (تایموکوبینون ۳۹ میکرومول) ۱/۵ میکرولیتر به‌طور معنی‌داری ($0/01 \leq P \leq 0/05$) افزایش می‌یابد. ولی تیمار با این عصاره تاثیری بر افزایش یا کاهش میزان بیان ژن *VEGF-A* را نشان نداد ($P \geq 0/05$).

نتیجه‌گیری: عصاره‌ی روغنی بذر سیاه دانه می‌تواند بر روی کاهش تکثیر و افزایش آپوپتوز سلولی در سلول‌های سرطانی موثر باشد.

واژگان کلیدی: رده سلولی AGS، سرطان معده، سیاه‌دانه، رگ زایی، آپوپتوز

مقدمه

سرطان گروهی از بیماری‌ها را شامل می‌شود که مشخصه آن‌ها رشد سلولی تنظیم‌نشده، تهاجم و انتشار سلول‌ها از جایگاه اصلی یا مکان اولیه به نقاط دیگر بدن می‌باشد. در اکثر منابع سرطان به‌عنوان گروهی از بیماری‌ها مطرح می‌شود

- ۱- کارشناس ارشد علوم سلولی مولکولی، بخش زیست فرآورده‌های گیاهی، گروه بیوتکنولوژی گیاهی، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری، تهران
- ۲- دکترای تخصصی بیوشیمی، استادیار بخش پزشکی مولکولی، گروه بیوتکنولوژی پزشکی، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری، تهران
- ۳- دکترای تخصصی علوم سلولی مولکولی، استادیار بخش زیست فرآورده‌های گیاهی، گروه بیوتکنولوژی گیاهی، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری، تهران

تومورهای بدخیم دارد (۴ و ۵) و ارتباط بین رگ زایی و بسیاری از بیماری‌های انسانی مانند رشد تومور، متاستاز و التهاب به اثبات رسیده است (۴).

بیان بیش از حد فاکتورهای رشد مختلف، به ویژه فاکتور رشد اندوتلیال عروقی (VEGF)، فاکتورهای رشد فیبروبلاستی پایه (bFGF) و فاکتور رشد انتقالی آلفا ($TGF-\alpha$) به عنوان تحریک کننده‌های رگ‌زایی عنوان شده‌اند. این فاکتورها از سلول‌های سرطانی ترشح و باعث تحریک رشد بیش از حد سلول‌های اندوتلیال طبیعی توسط مکانیسم پاراکرین می‌شوند (۶). ژن VEGF-A (فاکتور رشد اندوتلیال عروقی) به عنوان مسبب و فاکتور اصلی رگ‌زایی شناخته می‌شود، همچنین بیان بیش از حد این ژن در برخی از سرطان‌های انسانی مشاهده شده است (۷). دانشمندان به فرایند رگ‌زایی به عنوان یک هدف جدید برای درمان سرطان نگاه می‌کنند و تاکنون مطالعات فراوانی پیرامون تشکیل رگ‌های خونی بر روی سرطان‌های متفاوت انجام شده است (۸).

آپوپتوز به معنی مرگ برنامه‌ریزی شده سلول است که در جانوران پر سلولی رخ می‌دهد (۹). این فرآیند برای رشد و تکامل سلول‌های طبیعی مورد نیاز و ضروری می‌باشد. در شرایط طبیعی، سلول‌ها به صورت معمول توسط فرآیند آپوپتوز دچار مرگ می‌شوند، در حالی که در سلول‌های سرطانی که دچار تکثیر غیر قابل کنترل شدند فرایند آپوپتوز مهار و متوقف می‌شود. تکثیر بیش از حد سلول‌های توموری باعث کاهش اکسیژن در دسترس سلول‌ها شده، که این شرایط در سلول‌های طبیعی باعث تحریک آپوپتوز و در سلول‌های سرطانی تکثیر لجام گسیخته را موجب می‌شود (۱۰). به طور کلی، مسیرهای درگیر در تحریک فرآیند آپوپتوز را به دو دسته تقسیم می‌کنند: (۱) مسیر درونی (یا مسیر میتوکندریایی) که به وسیله اعضای خانواده BCL-2 کنترل می‌شود و با فعالسازی Bak/Bax منجر به نفوذ پذیری غشای میتوکندریایی می‌گردند، (۲) مسیر بیرونی (یا مسیر

(۱). در پژوهشی که توسط هاناها و وینبرگ در سال ۲۰۰۰ انجام شد، شش علامت اصلی اکثر سرطان‌ها را مشخص کردند. آن‌ها پیشنهاد کردند که کسب توانایی ایجاد پیام‌های رشد خودمختار، فرار از پیام‌های مهار رشد، گریز از مرگ سلولی آپوپتوزی، توان همانندسازی نامحدود، رگ‌زایی (تشکیل رگ‌های خونی جدید، آنژیوژنز)، تهاجم و متاستاز برای سرطان‌ها ضروری هستند (۱).

سرطان عامل اصلی مرگ و میر در کشورهای توسعه یافته و دومین عامل مرگ در کشورهای در حال توسعه می‌باشد (۲). بنابر اعلام سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۰۸ از حدود ۱۲/۷ میلیون بیمار سرطانی تخمین زده شده، ۷/۶ میلیون بیمار جان خود را از دست داده‌اند (۱۳ درصد کل مرگ‌ها) و انتظار می‌رود این میزان با توجه به افزایش جمعیت و بالا رفتن میانگین سنی با روند افزایشی به حدود ۱۳/۱ میلیون نفر در سال ۲۰۳۰ میلادی برسد. سرطان‌های ریه، معده، کبد، کولون، سینه و پروستات بیشترین میزان مرگ در اثر سرطان را سالیانه به خود اختصاص می‌دهند (۳). سرطان معده یکی از شایع‌ترین سرطان‌ها می‌باشد و از لحاظ شیوع در مردان در رتبه‌ی چهارم و در زنان در رتبه‌ی پنجم قرار دارد. این سرطان یکی از مرگ‌آورترین سرطان‌ها می‌باشد به طوری که ۷۵ درصد از مبتلایان به این سرطان جان خود را از دست می‌دهند (۳).

تشکیل عروق خونی جدید از سلول‌های قدیمی (Pre-Existing) طی پروسه‌ی فیزیولوژیکی پیچیده‌ای به نام رگ‌زایی، صورت می‌گیرد (۴). این پروسه شامل فعل و انفعالاتی بین سلول‌ها، فاکتورهای محلول و ماتریکس خارج سلولی می‌باشد که در نهایت باعث تکثیر و مهاجرت سلول‌های اندوتلیالی می‌شود (۴). به طور مشخص پروسه‌های فیزیولوژیکی طبیعی به منظور ترمیم زخم‌ها و تشکیل بافت‌ها نیازمند فرایند رگ‌زایی می‌باشند (۵). همچنین فرایند رگ‌زایی نقش مهمی در فرایند تکامل و تبدیل تومورهای اولیه به

محیط (FBS: Fetal bovine serum, cat No:10437028) کشت Hams F12 (cat No: 11965092) و DMEM (cat No: 21127022) از شرکت GIBCO کشور آمریکا خریداری شد. پودر (cat No:298-93-1) MTT از شرکت سیگما، DMSO (cat No:A994.1) از شرکت Roth، کیت سنتز (cat No:04379012001) cDNA و استخراج RNA (cat No:11828665001) از شرکت Roche آلمان، مستر میکس (cat No:A325402) Real-time از شرکت آمپلیکون دانمارک و Annexin V Apoptosis Detection Kit (cat No:88-8005-72) از شرکت Bioscience آمریکا تهیه گردید. ابتدا ۴۰ گرم بذر سیاه دانه توسط دستگاه کرانچر (Retsh MM301) خرد و به صورت پودر در آمده و سپس عصاره گیری الکلی (الکل ۹۶ درصد) به وسیله دستگاه سوکسله در طی هفت الی هشت ساعت انجام شد. برای خالص سازی عصاره و خارج کردن الکل از عصاره از دستگاه خلا ساز (Buchi rotavapor R200) با فشار ۱۵۰ میلی بار و دمای ۵۰ درجه سانتی گراد استفاده شد. بعد از دو ساعت ۸ میلی لیتر عصاره روغنی بدون الکل به دست آمد. این عصاره در زیر هود توسط فیلتر ۰/۲ استریل و آماده استفاده شد.

رده سلولی خریداری شده در محیط کشت Ham's F12 با FBS ۱۵ درصد کشت داده شد. زمانی که سلولها ۸۰ درصد فلاسک را پر کرده بودند، سلولها تریپسین شده و سپس شمارش سلولهای زنده توسط رنگ تریپان بلو انجام شد. در نهایت این سلولها به پلیت های ۹۶ خانه منتقل شدند، بدین ترتیب که در هر چاهک از پلیت ۹۶ خانه، تعداد ۱۰ هزار سلول از رده سلولی AGS معده با ۲ درصد FBS و ۲۰۰ میکرولیتر محیط ریخته شدند. به سلولها هفت ساعت فرصت داده شد تا به ته فلاسک بچسبند و مورفولوژی مناسب خود را به دست بیاورند. پس از تایید مورفولوژی و چسبیدن سلولها به ته فلاسک توسط

رستپورهای مرگ) که این مسیر به دنبال لیگاندپوشی رستپورهای خانواده TNF آغاز شده و منجر به فعال سازی کاسپاز-۸ و متعاقبا کاسپاز-۳ می گردد (۱۲ و ۱۱). گیاهان دارویی سالهاست که به عنوان درمان بسیاری از بیماریها مورد استفاده قرار می گیرند و به عنوان منبعی برای تولید دارو هستند که در مقایسه با داروهای شیمیایی عوارض جانبی کمتری دارند. در بین گیاهان دارویی، گیاهان جنس سیاه دانه، *Nigella* معروف به گیاهان اعجاز انگیز هستند (۱۳). در این راستا حدیثی از پیامبر اکرم نقل شده است که می فرماید: سیاه دانه برای هر دردی درمان است به جز مرگ (۱۴). سیاه دانه بومی مناطق جنوب اروپا، شمال آفریقا و آسیای شرقی می باشد و همچنین این گیاهان در بسیاری از مناطق دیگر مانند کشورهای خاورمیانه، هند، پاکستان و ترکیه نیز کاشته می شوند (۱۵). این جنس از خانواده *Ranunculaceae* می باشد و دارای ۱۴ گونه است که مهم ترین گونه از لحاظ دارویی *Nigella sativ L.* می باشد. (۱۶). از لحاظ دارویی مواد موجود در بذر و روغن استخراج شده از گیاه سیاه دانه *N. sativa* دارای خواص ضد قارچی (۱۷) آنتی اکسیدانی (۱۸) ضد دیابت (۱۹) ضد سرطانی (۲۰) ضد التهاب (۲۱) است که این خصوصیات را به تیموکوئینون، مهم ترین ماده دارویی موجود در آن، نسبت می دهند. با توجه به عدم تاثیر سمیت شدید عصاره گیاه سیاه دانه بر روی سلولهای طبیعی بدن (۲۲)، در این مطالعه خاصیت سمیت، توانایی بازدارندگی رگزایی و نوع مرگ سلولی القایی توسط عصاره بذر گیاه *N. sativa* روی سلولهای سرطانی معده بررسی شد.

روش بررسی

مواد: رده سلولی سرطانی معده (AGS IBRC C10071) و بذر سیاه دانه *N. sativa* (IBRC P1006713) از مرکز ملی ذخایر ژنتیکی و زیستی ایران تهیه شد. سرم گاوی

زایی، سلول‌ها در پلیت‌های شش خانه (در هر خانه ۲۰۰ هزار سلول) کشت داده شدند و بعد از به دست آوردن مورفولوژی مناسب سلول‌ها با غلظت‌های مناسب از عصاره بذر سیاه دانه به دست آمده از مرحله‌ی قبل، تیمار شدند. بعد از سپری شدن ۲۴ ساعت (بر اساس نتایج حاصل از تست MTT)، سلول‌ها تریپسینه شده و با انجام سانتریفوژ جدا شدند. استخراج RNA با استفاده از کیت Roche محصول کشور آلمان انجام شد. آزمون Real-time PCR با استفاده از ۲/۵ پیکومولار از پرایمرها (جدول ۱)، ۱۰۰ نانوگرم cDNA الگو در حجم نهایی ۱۰ میکرولیتر با دمای اتصال ۶۲ به مدت ۳۰ ثانیه انجام پذیرفت. از ژن β -actin به عنوان کنترل داخلی استفاده شد. نتایج حاصل توسط نرم‌افزار Rest2009 آنالیز و نمودارها در نرم‌افزار اکسل رسم گردید.

مشاهده‌ی میکروسکوپی، سلول‌ها با عصاره‌ی سیاه دانه با غلظت‌های ۷، ۵، ۳، ۱/۵ میکرولیتر مورد تیمار قرار گرفتند. طبق اندازه‌گیری توسط دستگاه اسپکتوفتومتری (Specord 210, Analytik) در طول موج ۲۵۴ نانومتر هر کدام از غلظت‌ها به ترتیب دارای ۳۹، ۷۸، ۱۳۰ و ۱۸۲ میکرومولار تیموکوینون بودند. آزمایش با سه تکرار و دوبار متوالی انجام پذیرفت (۲۳ و ۲۱). جهت تعیین بقای سلولی، بعد از گذشت ۲۴ ساعت به هر چاهک ۲۰ میکرولیتر از محلول ۵ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر MTT اضافه شده (۲۴)، سلول‌ها سه ساعت در معرض این ماده قرار گرفتند. سپس کل محیط خالی شده و هم حجم DMSO به چاهک‌ها اضافه شد. بلافاصله جذب نوری نمونه‌ها در طول موج ۵۸۰ نانومتر اندازه‌گیری شد. به منظور بررسی بیان ژن VEGF-A به عنوان عامل رگ

جدول ۱: توالی پرایمرهای استفاده شده در فرایند Real-time PCR

	VEGF-A	β -actin
F	AACTTTCTGCTGCTCTGGGTG	CCTGGGCATGGAGTCCTGT
R	ATGTCCACCAGGGTCTCGATT	ATCTCCTTCTGCATCCTGTCTG
PCR product	179 bp	152 bp

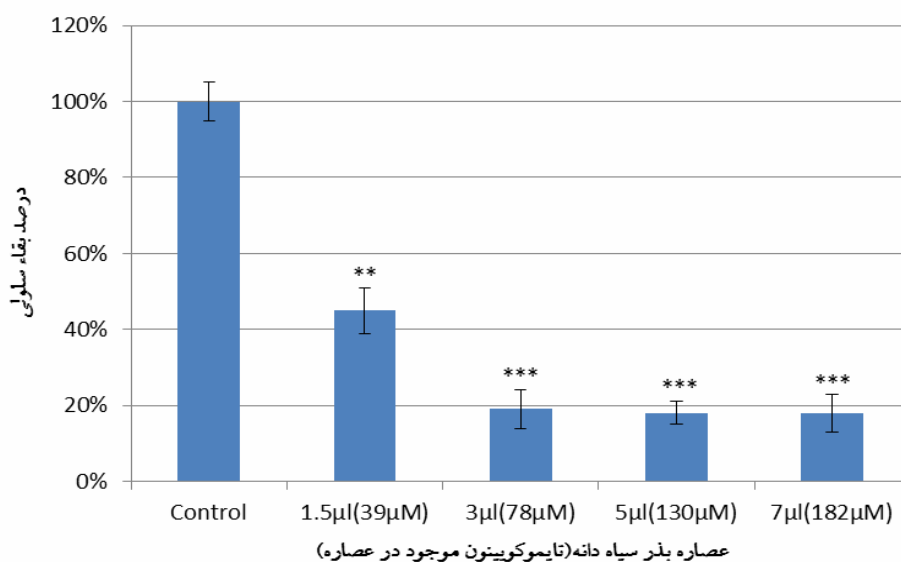
به مدت ۱۰ الی ۱۵ دقیقه در دمای اتاق (۲۵ درجه‌ی سانتی‌گراد) با رنگ انکوبه گردیدند. سپس سلول‌ها را رسوب داده و مایع رویی خارج گردید و سلول‌ها دوباره در ۲۰۰ میکرولیتر محلول Binding beffer 1X حل شدند و ۵ میکرولیتر رنگ PI اضافه گردید و در محیط تاریک به محل بررسی انتقال داده شدند و با دستگاه فلوسایتمتری واقع در پژوهشگاه رویان، نوع و میزان مرگ سلولی در سلول‌های کنترل (سلول بدون تیمار) و سلول‌های تیمار شده آنالیز و مشخص گردید. کلیه‌ی نتایج به دست آمده با نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ آنالیز و نمودارها توسط نرم‌افزار Excel رسم گردید.

در نهایت به منظور بررسی تاثیر عصاره‌ی بذر سیاه دانه در مرگ سلولی، سلول‌ها همانند مرحله‌ی قبل در پلیت‌های شش خانه کشت و تیمار شدند. بعد از سپری شدن زمان تیمار، سلول‌ها تریپسینه شده و با Annexin V Apoptosis Detection Kit محصول شرکت Bioscience آمریکا رنگ آمیزی شدند به طوری که در مرحله‌ی اول سلول‌ها با PBS و Binding Buffer 1X شستشو داده شده و از سلول‌ها رسوب گرفته شد، سپس سلول‌های رسوب داده شده در ۱۰۰ میکرولیتر Binding Buffer 1X حل شد. در ادامه ۵ میکرولیتر رنگ FITC-Annexin5 به این سلول‌ها اضافه گردید و سلول‌ها

یافته‌ها

۱۳۰ و ۱۸۲ میکرومولار تایموکوینون بودند، غلظت ۱/۵ میکرولیتر به عنوان غلظت IC_{50} تعیین گردید. اگرچه میزان کشندگی در استفاده از مقادیرهای بالاتر بیشتر شده (بیش از ۸۰ درصد)، اما در مقادیرهای ۳، ۵ و ۷ میکرولیتر تفاوت معنی‌داری را نسبت به هم ندارند. از این نتایج می‌توان برداشت کرد که کشندگی عصاره در مقادیر سه تا هفت میکرولیتر وابسته به مقدار استفاده شده از عصاره نیست (نمودار ۱).

در بررسی نتایج حاصل از سمیت عصاره *N. sativa* بر روی بقای رده‌ی سلولی معده (AGS) مشاهده شد که در تیمار با مقدار (۳۹ میکرومول Thymoquinone) ۱/۵ میکرولیتر از عصاره تقریباً ۵۰ درصد سلول‌ها از بین می‌روند و تفاوت معناداری را نسبت به سلول‌های کنترل ایجاد می‌کند. در نهایت از بین غلظت‌های تیمار شده ۱/۵، ۳، ۵ و ۷ میکرولیتر که به ترتیب دارای غلظت ۳۹، ۷۸، ۱۳۰، ۱۸۲ میکرومول بودند، تفاوت معنی‌داری را نسبت به سلول‌های کنترل ایجاد می‌کنند.

نمودار ۱: درصد بقای رده سلولی AGS بعد از تیمار با غلظت‌های متفاوت از عصاره‌ی بذر سیاه دانه

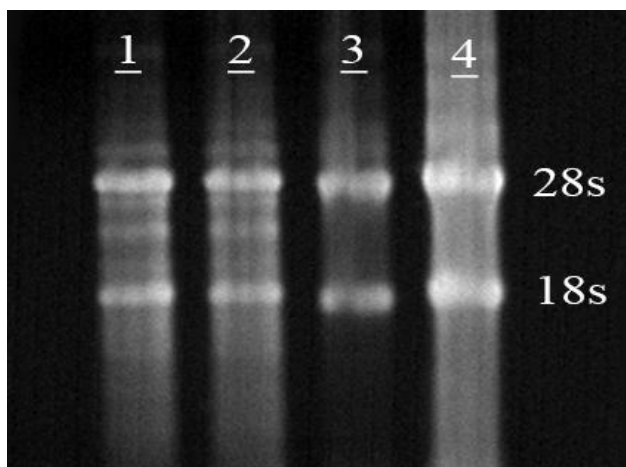
محور افقی: تیمارهای متفاوت از عصاره‌ی بذر گیاه سیاه دانه محور عمودی: درصد بقای سلولی در تیمار با غلظت‌های متفاوت از عصاره‌ی بذر گیاه سیاه دانه (** نشان دهنده‌ی اختلاف معنی‌دار ($0/01 \leq P \leq 0/001$) و *** نشان دهنده‌ی وجود اختلاف معنی‌دار با گروه کنترل می‌باشد ($P < 0/001$))

سلول‌ها با سه غلظت از عصاره، به منظور بررسی تاثیر متفاوت غلظت بالا و پایین تایموکوینون موجود در عصاره (غلظت IC_{50} ، غلظت بالا (دارای تایموکوینون بالا) و پایین‌تر از غلظت IC_{50} (تایموکوینون پایین) حاصل از مرحله‌ی قبل، تیمار گردیدند. از سلول‌های تیمار شده RNA استخراج گردید (شکل ۱) و با انجام تست Real-time بیان ژن‌ها

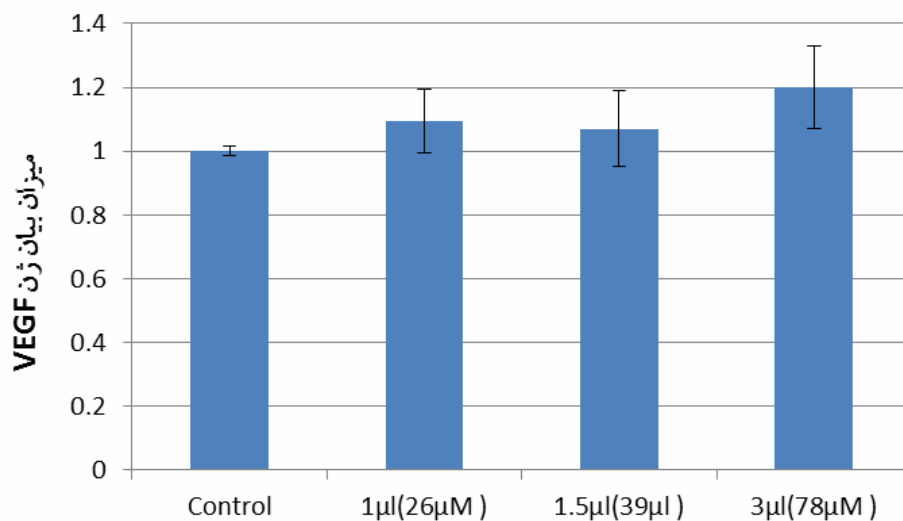
نخست سلول‌ها کشت داده شده و بعد از تایید مورفولوژی مناسب سلول‌ها، با عصاره‌ی بذر سیاه دانه تیمار شدند. بعد از گذشت زمان مقرر، بقایای سلول‌ها توسط آزمایش MTT ارزیابی شد. آزمایش به صورت سه بار تکرار بود و با استفاده از تست one way anova-tukey در نرم افزار SPSS مورد آنالیز آماری قرار گرفت. برای بررسی بیان ژن VEGF-A

بیان این ژن را به صورت معنی دار را ندارند ($P > 0.05$) (نمودار ۲).

مقایسه گردید. در مشاهده‌ی نتایج حاصل از تاثیر عصاره بذر این گیاه بر روی بیان ژن VEGF-A، مشاهده گردید که هیچ یک از غلظت‌های عصاره این بذر توانایی کاهش یا افزایش

شکل ۱: RNA استخراج شده و سلول‌های تیمار شده و کنترل بر روی ژل آگارز (درصد ۱) سلول‌های تیمار شده با (۲۶ میکرومول تایموکوینون) ۱ میکرو لیتر عصاره بذر سیاه‌دانه (۲) سلول‌های تیمار شده با ۳۹ میکرومول تایموکوینون ۱/۵ میکرومول از عصاره (۳) سلول‌های تیمار شده با ۴۸ میکرومول تایموکوینون (۳ میکرو لیتر از عصاره بذر سیاه‌دانه ۴) RNA استخراج شده از سلول‌های کنترل (سلول‌های بدون تیمار)

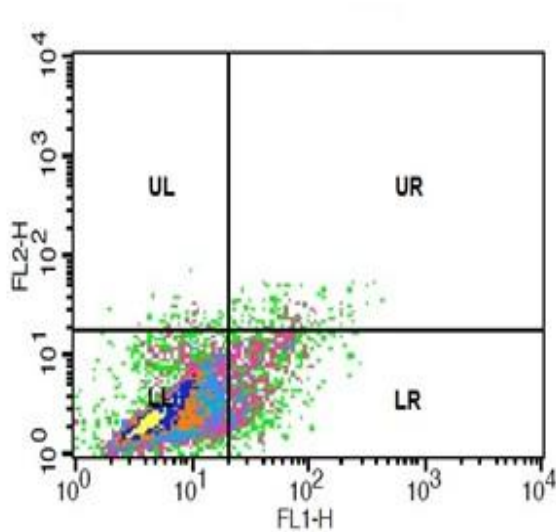

عصاره بذر سیاه‌دانه (غلظت تایموکوینون موجود در عصاره)

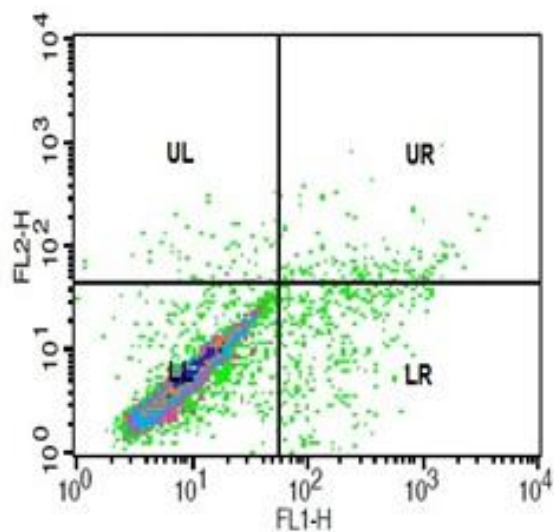
نمودار ۲: تیمار رده‌ی سلولی AGS با عصاره‌ی بذر سیاه‌دانه به منظور بررسی میزان بیان ژن VEGF-A به وسیله‌ی تست Real-time PCR. محور افقی: غلظت‌های متفاوت تیمار شده از عصاره بذر و میزان تایموکوینون موجود در آنها. محور عمودی: میزان بیان ژن VEGF-A.

۱/۵ میکرولیتر از عصاره‌ی بذر توانایی القای مرگ سلولی برنامه ریزی شده را به میزان ۵ درصد افزایش می‌دهد که این افزایش نسبت به میزان آپوپتوز در سلول‌های بدون تیمار معنی‌دار می‌باشد ($P \leq 0/05$) (نمودار ۳). شکل به‌دست آمده از دستگاه فلوسایتومتری نیز نشان از افزایش آپوپتوز زودرس (Early Apoptosis)، دیر رس (Late Apoptosis) و میزان نکروز (Necrosis) را به صورت کیفی نشان می‌دهد (شکل ۲)

تست‌ها به‌صورت سه تکرار بوده، نتایج حاصل به وسیله فرمول لیواک بررسی شد. بررسی‌های آماری به وسیله‌ی تست one way anova-Tukey نرم‌افزار SPSS انجام پذیرفت، که در نهایت هیچ کدام از نمونه‌ها به صورت معنی‌دار افزایش یا کاهش را در بیان ژن VEGF-A نشان ندادند ($P \geq 0/05$). در نهایت سلول‌ها با غلظت IC_{50} از عصاره‌ی بذر سیاه دانه به مدت ۲۴ ساعت تیمار شدند. نتایج حاصل از تست آپوپتوز، نشان می‌دهد که غلظت (۳۹ میکرومول تایموکویینون)

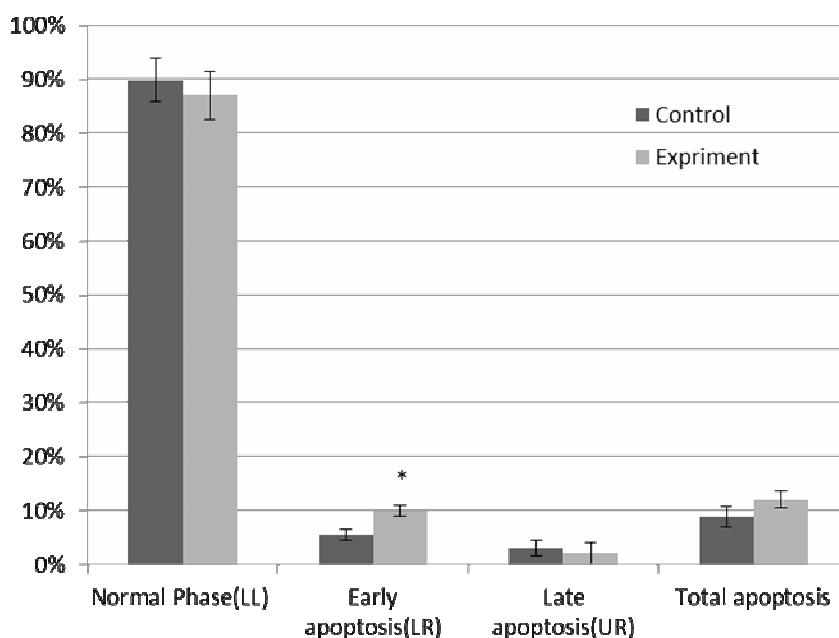

(ب)

(الف)

شکل ۲: تصویر دریافتی از دستگاه فلوسایتومتری بعد از تیمار سلول‌ها با عصاره‌ی بذر و بررسی با کیت *annexin-V FITC PI* برای سلول کنترل و تیمار شده (الف) سلول‌های کنترل (بدون تیمار) (ب) سلول‌های تیمار شده با عصاره‌ی روغنی بذر سیاه دانه ۳۹ میکرومول تایموکویینون (۱/۵ میکرولیتر: سلول‌های موجود در مرحله طبیعی رشد (LR): سلول‌های وارد شده به مرحله‌ی آپوپتوز زودرس (UR - Early apoptosis): سلول‌های وارد شده به مرحله‌ی آپوپتوز با تاخیر (UL - Late apoptosis) سلول‌های وارد شده به مرحله‌ی نکروز

نمودار ۳: تیمار سلول‌های AGS با غلظت (۳۹ میکرومول TQ تایموکوئینون (۱/۵ میکرولیتر) از عصاره‌ی بذر سیاه دانه محور افقی: فاز طبیعی و فازهای متفاوت مرگ سلولی محور عمودی: میزان سلول‌ها در فاز طبیعی و فاز مرگ سلولی. (* نشان دهنده معنی‌داری (۰/۰۵ ≤ P ≤ ۰/۰۱ می‌باشد). طبق مشاهدات میزان آپتوز در سلول‌های تیمار شده در مرحله آپتوز زود رس به صورت معنی‌دار افزایش پیدا کرده است (P ≥ ۰/۰۱) (P ≥ ۰/۰۵)، در مرحله آپتوز با تاخیر، تفاوت معنی‌داری در افزایش یا کاهش آپتوز در سلول‌های کنترل و تیمار شده وجود ندارد (P ≥ ۰/۰۵).

بحث

در پژوهش حاضر، اثر مقادیر مختلف عصاره‌ی بذر سیاه دانه (۱/۵، ۳، ۵ و ۷ میکرولیتر) بر روی رده سلولی سرطان معده (AGS) بررسی شد. ارزیابی بقای سلول‌ها توسط آزمایش MTT، مشخص کرد که غلظت ۱/۵ میکرولیتر از عصاره (معادل ۳۹ میکرومول تایموکوئینون) باعث مرگ بیش از ۵۰ درصد سلول‌ها نسبت به گروه کنترل می‌شود. با افزایش غلظت، تاثیر کشندگی افزایش می‌یابد اما از غلظت ۳ میکرولیتر (معادل ۷۸ میکرومول تایموکوئینون) به بعد این افزایش معنی‌دار نیست و بنابراین تاثیر دارو در محدوده‌ی آزمایش شده، وابسته به دوز نمی‌باشد. نوع مرگ سلولی در غلظت ۱/۵ میکرولیتر (غلظت IC₅₀) نیز بررسی شد. داده‌های به دست آمده نشان داد که تیمار عصاره باعث کاهش

معنی‌دار بقای سلولی می‌شود (آزمایش MTT). همچنین تیمار، درصد سلول‌های آغازگر آپتوز را نیز به طور معنی‌داری افزایش می‌دهد اما مقدار کلی آپتوز در سلول‌های تیمار شده با سلول‌های کنترل تفاوت معنی‌داری نشان نمی‌دهد. خاصیت سمی بودن این ترکیبات موجود در سیاه دانه (تایموکوئینون و دی تایموکوئینون) بر روی رده‌های سلولی مختلف مورد آزمایش قرار گرفته و تایید شده است (۲۵). به طوری که مقدار ۵۰ الی ۱۰۰ میکروگرم بر میلی‌لیتر در رده‌ی سلول‌های سرطانی کبدی (Hep G2)، لنفوسیت T (Molt 4)، ماهیچه موش (Wehi 164)، کلون (Sw 620) و رده سلولی مثانه (J82) تمامی سلول‌ها را از بین می‌برد که نشان دهنده‌ی سمیت بالای این عصاره بر روی رده‌های سلولی مختلف است (۲۶). در عین حال عصاره‌ی این گیاهان

از مرگومیر حاصل از سرطان‌ها مربوط به رگزا بودن یا متاستاتیک بودن بافت سرطانی گزارش شده است (۳۲)، بسیار حائز اهمیت است که بتوان از روند رگ زایی بافت‌های سرطانی به بافت‌های دیگر جلوگیری کرد. به همین منظور تغییرات بیان ژن VEGF-A در سلول‌های تیمار شده با غلظت‌های مختلف عصاره با روش Real time PCR بررسی شد. نتایج حاصل نشان داد که بیان این ژن در سلول‌های تیمار شده در مقایسه با سلول‌های کنترل تغییر معنی‌داری نکرده است. در همین زمینه مطالعات فراوانی انجام پذیرفته است، همچنان که در آزمایشی که به صورت درون تنی انجام پذیرفته است، گزارش شده است که تیموکوئینون از طریق کاهش رونویسی ژن VEGF-A باعث مهار رگ زایی در Zebra fish می‌شود، که این مشخصه دلیل معرفی تیموکوئینون به‌عنوان به ماده ضد سرطانی است (۳۳). همچنین در سال ۲۰۱۲ مطالعه‌ای درباره‌ی اثر مهار تیموکوئینون بر روی مهار رشد سلولی و رگ زایی بافت‌های سرطانی انجام پذیرفت، که در نهایت مهار رشد سلولی بسیار قوی و کاهش میزان پروتئین VEGF-A به‌عنوان نتایج این مطالعه گزارش داده شد (۳۴). در آزمایشی دیگر که توسط تیمنگ فانگ و همکارانش انجام پذیرفت، مشاهده شد که تیموکوئینون اثر مهار بر روی رگ زایی سلول‌های اندوتلیالی بند نافی دارد و باعث مهار رشد و رگ‌زایی سلول‌های سرطانی پروستات موشی به صورت درون تنی و برون تنی می‌شود (۳۵). علیرغم تعدد گزارشات مبنی بر تاثیر ضد رگ زایی تیموکوئینون استاندارد، ولی عصاره‌ی بذر سیاه دانه با وجود داشتن تیموکوئینون توانایی کاهش رگ‌زایی ندارد، که شاید بتوان این موضوع را به دلیل سمیت بالایی این عصاره برای سلول‌ها رده سرطانی معده (AGS) دانست. امروزه بازگشت به استفاده از ترکیبات طبیعی و به‌خصوص داروهای گیاهی در جوامع بشری رو به افزایش است. بیش از ۶۰ درصد ترکیباتی که امروزه برای درمان

سمیت بسیار پایینی را بر روی سلول‌های طبیعی اندوتلیالی دارند (۲۶). قریب به اتفاق آزمایشات صورت گرفته روی خواص درمانی از جمله خواص ضد سرطانی و یا حتی کلیه صفات ضد میکروبی سیاه‌دانه بر گونه *N. sativa* بوده و وجود تیموکوئینون باعث شده که کلیه‌ی این اثرات به این ترکیب نسبت داده شود. (۲۷). مرگ برنامه‌ریزی شده (PCD) باعث هومئوستازی و در تعادل بودن مرگ سلولی و بقای سلولی در سلول‌های طبیعی می‌شود. مرگ برنامه‌ریزی شده نقش بسیار اساسی در سرنوشت سلول‌های سرطانی بازی می‌کند (۲۸). در مطالعه‌ای که توسط محمود الحسین و همکارانش در سال ۲۰۱۰ انجام پذیرفت، نقش تحریکی القای آپوپتوز توسط تیموکوئینون بر روی سلول‌های لوکمیاز طریق ژن‌های P53 و P73 مشخص گردید، در تیمار سلول‌ها با غلظت صفر الی ۱۰۰ میکرومولار، درصد سلول‌های آپوپتوزی از صفر تا ۱۰۰ درصد افزایش پیدا کرده است (۲۹). همچنین مطالعه‌ای در سال ۲۰۰۴ بر روی سلول‌های کلورکتال انجام پذیرفت که نشان‌دهنده القای آپوپتوز توسط کولورکتال استخراج شده از گیاه سیاه‌دانه بر این سلول‌ها می‌باشد، این تیمار، مقدار mRNAهای هدف مربوط به P53 و p21 افزایش و همچنین مقدار ژن Bcl-2 را کاهش می‌دهد (۳۰). طبق مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۵ بر روی سلول‌های لوکمی HL-60 انجام پذیرفت، تیمار این سلول‌ها با غلظت ۱۰۰ میکرومولار تیموکوئینون باعث رخداد آپوپتوز، از لحاظ مورفولوژیکی و ژنومی گردید. تیمار این سلول‌ها با غلظت ۱۰۰ میکرومولار از تیموکوئینون، باعث افزایش ۷۰ درصدی آپوپتوز در سلول‌ها می‌باشد (۳۱). در مطالعه‌ی حاضر، مقدار کلی آپوپتوز (آپوپتوز زودرس و آپوپتوز با تاخیر) در سلول‌های کنترل و تیمار شده تفاوت معنی‌داری نسبت به هم ندارند. مطالعات تکمیلی از جمله بررسی بیان ژن‌های درگیر در فرآیند آپوپتوز، می‌تواند جهت توضیح دقیق راهگشا باشد. با توجه به اینکه مسئول ۹۰ درصد

جهت مطالعات پیش کلینکی ضروری است.

نتیجه گیری

طبق نتایج حاصل مشخص گردید که عصاره‌ی روغنی بذر سیاه دانه تاثیر بازدارندگی بر روی رشد و همانند سازی رده سلول‌های سرطانی AGS به صورت معنی‌داری دارد ($P \leq 0/05$)، همچنین این بازدارندگی وابسته به مقدار (Dose Dependent) نمی‌باشد. در نتایج حاصل از Real Time PCR مشاهده شد که عصاره‌ی روغنی توانایی کاهش بیان ژن VEGF-A را ندارد. ولی بر طبق نتایج حاصل از فلوسایتمتری عصاره روغنی توانایی تحریک و افزایش میزان مرگ سلولی برنامه ریزی شده (آپوپتوز) را در سلول‌های تیمار شده را دارا می‌باشد ($P \geq 0/05$).

تشکر و قدردانی

این مقاله قسمتی از پایان نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول با کد اخلاق: IR.NIGEB.EC.1395.4.1.E است. نویسندگان از پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری به دلیل فراهم آوردن تسهیلات این پژوهش، تشکر و قدردانی می‌کنند.

References

- 1- Pecorino L. Molecular biology of cancer: mechanisms, targets, and therapeutics: Oxford university press; 2012.
- 2- Umar A, Dunn BK, Greenwald P. Future directions in cancer prevention. *Nature Rev Cancer*. 2012; 12: 835-48.
- 3- Siegel R, Naishadham D, Jemal A. Cancer statistics, 2013. *CA: a cancer journal for clinicians*. 2013; 63: 11-30.

سرطان استفاده می‌شوند ترکیبات طبیعی هستند که از منابعی مانند گیاهان به دست می‌آیند (۳۶). داروهای گیاهی معروف تاکسول، وین بلاستین و وین کریستین امروزه نیز در درمان سرطان‌ها به کار می‌روند و تعداد بسیاری از ترکیبات گیاهی ضد سرطانی نیز در مراحل پیش کلینکی قرار دارند (۳۷). یکی از ترکیبات معروف گیاهی که در سال‌های اخیر، خصوصاً در ایران، معرفی شده و نیز در داروخانه‌ها موجود است، کورکومین (سینا کورکومین) ماده موثره زرد چوبه است. اگرچه در برخی از موارد (مانند کورکومین) نمی‌توان از ترکیبات گیاهی به‌عنوان روش درمان اصلی استفاده کرد، اما به‌عنوان طب مکمل جایگاه ویژه‌ای دارند (۳۸). علاوه بر این در کاربرد درمانی از گیاهان دارویی با در نظر گرفتن خواص هم‌افزایی ترکیبات موثره، تصمیم به استفاده از عصاره کل داروی گیاهی یا داروی تک ترکیب مشتق شده از گیاه دارویی جای تامل دارد. در خصوص گیاهان دارویی معرفی شده در این تحقیق، علاوه بر تاکید بر روی استاندارد سازی و در نظر گرفتن تاثیر ترکیبات مختلف در عصاره‌ی یک گیاه، تحقیقات بیشتر آزمایشگاهی در مورد چگونگی تاثیر بر روی مسیرهای داخل سلولی، تاثیر بر اندام‌های مختلف و مطالعات در جمعیت‌های بزرگ مدل حیوانی

- 4- Folkman J. Angiogenesis in cancer, vascular, rheumatoid and other disease. *Nature medicine*. 1995; 1: 27-30.
- 5- Penn JS. *Retinal and choroidal angiogenesis*: Springer Science & Business Media; 2008.
- 6- Ferrara N. The role of vascular endothelial growth factor in pathological angiogenesis. *Breast Cancer Res Treat*. 1995; 36: 127-37.
- 7- Gasparini G, Harris AL. Clinical importance of the determination of tumor angiogenesis in breast carcinoma: much more than a new

- prognostic tool. *Journal of clinical oncology*. 1995; 13: 765-82.
- 8- Rössler J, Lagodny J. Blood and lymph vessels in embryonic tumors. *Hematological Oncology*. 2005; 23: 94-101.
- 9- Green DR. Means to an end: apoptosis and other cell death mechanisms: Cold Spring Harbor Laboratory Press; 2011.
- 10- Evan GI, Vousden KH. Proliferation, cell cycle and apoptosis in cancer. *Nature*. 2001; 411: 342-8.
- 11- He B, Lu N, Zhou Z. Cellular and nuclear degradation during apoptosis. *Current opinion in cell biology*. 2009; 21: 900-12.
- 12- Suen D-F, Norris KL, Youle RJ. Mitochondrial dynamics and apoptosis. *Genes & development*. 2008; 22: 1577-90.
- 13- Ahmad A, Husain A, Mujeeb M, Khan SA, Najmi AK, Siddique NA, et al. A review on therapeutic potential of *Nigella sativa*: A miracle herb. *Asian Pacific journal of tropical biomedicine*. 2013; 3: 337-52.
- 14- Al-Bukhari M, Sahi A-B. The collection of authentic sayings of Prophet Mohammad (peace be upon him), division 71 on medicine. Hilal Yayinlari, Ankara, Turkey. 1976.
- 15- Khare CP. *Indian medicinal plants: an illustrated dictionary*: Springer Science & Business Media; 2007.
- 16- Al-Ali A, Alkhawajah AA, Randhawa MA, Shaikh NA. Oral and intraperitoneal LD50 of thymoquinone, an active principle of *Nigella sativa*, in mice and rats. *J Ayub Med Coll Abbottabad*. 2008; 20: 25-7.
- 17- Bitu A, Rosu A, Calina D, et al. An alternative treatment for candida infections with *Nigella sativa* extracts. *Europ J Hosp Pharm*. 2012; 19: 162.
- 18- Umar S, Zargan J, Umar K, Ahmad S, Katiyar CK, Khan HA. Modulation of the oxidative stress and inflammatory cytokine response by thymoquinone in the collagen induced arthritis in Wistar rats. *Chemico Biol Interact*. 2012; 197: 40-6.
- 19- Abdelmeguid NE, Fakhoury R, Kamal SM, Al Wafai RJ. Effects of *Nigella sativa* and thymoquinone on biochemical and subcellular changes in pancreatic β - cells of streptozotocin - induced diabetic rats. *J Diabetes*. 2010; 2: 256-66.
- 20- Salem M, Alenzi F, Attia W. Thymoquinone, the active ingredient of *Nigella sativa* seeds, enhances survival and activity of antigen-specific CD8-positive T cells in vitro. *Br J Biomed Sci*. 2011; 68: 131-9.
- 21- Alemi M, Sabouni F, Sanjarian F, Haghbeen K, Ansari S. Anti-inflammatory effect of seeds and callus of *Nigella sativa L.* extracts on mix glial cells with regard to their thymoquinone content. *AAPS PharmSci Tech*. 2013; 14: 160-7.
- 22- Ng WK, Saiful Yazan L, Yap LH, et al. Thymoquinone-Loaded nanostructured lipid carrier exhibited cytotoxicity towards breast cancer cell lines (MDA-MB-231 and MCF-7) and

cervical cancer cell lines (HeLa and SiHa). *Biomed Res Int.* 2015; 2015.

23- Ismail AFH, Doolaanea AA, Mohamed F, Mansor NI, Shafri MAM, Yusof FA. Method development and validation using UV spectrophotometry for *Nigella sativa* oil microparticles quantification. 2015.

24- Gerlier D, Thomasset N. Use of MTT colorimetric assay to measure cell activation. *J Immunol Method.* 1986; 94: 57-63.

25- Worthen DR, Ghosheh OA, Crooks P. The in vitro anti-tumor activity of some crude and purified components of blackseed, *Nigella sativa* L. *Anticancer Res.* 1997; 18: 1527-32.

26- Swamy S, Tan B. Cytotoxic and immunopotentiating effects of ethanolic extract of *Nigella sativa* L. seeds. *J Ethnopharmacol.* 2000; 70: 1-7.

27- Havlik J, Kokoska L, Vasickova S, Valterova I. Chemical composition of essential oil from the seeds of *Nigella arvensis* L. and assessment of its antimicrobial activity. *Flavour Fragrance J.* 2006; 21: 713-7.

28- Hanahan D, Weinberg RA. Hallmarks of cancer: the next generation. *Cell.* 2011; 144: 646-74.

29- AlHossein M, Abusnina A, Achour M, Sharif T, Muller C, Peluso J, et al. Induction of apoptosis by thymoquinone in lymphoblastic leukemia Jurkat cells is mediated by a p73-dependent pathway which targets the epigenetic integrator UHRF1. *Biochemical Pharmacol.* 2010; 79: 1251-60.

30- Gali-Muhtasib H, Diab-Assaf M, Boltze C, et al. Thymoquinone extracted from black seed triggers apoptotic cell death in human colorectal cancer cells via a p53-dependent mechanism. *Int J Oncol.* 2004; 25: 857-66.

31- El - Mahdy MA, Zhu Q, Wang QE, Wani G, Wani AA. Thymoquinone induces apoptosis through activation of caspase - 8 and mitochondrial events in p53 - null myeloblastic leukemia HL - 60 cells. *Int J Cancer.* 2005; 117: 409-17.

32- Fidler IJ. The pathogenesis of cancer metastasis: the 'seed and soil' hypothesis revisited. *Nature Reviews Cancer.* 2003; 3: 453-8.

33- Paramasivam A, Kalaimangai M, Sambantham S, Anandan B, Jayaraman G. Anti-angiogenic activity of thymoquinone by the down-regulation of VEGF using zebrafish (*Danio rerio*) model. *Biomedicine Prevent Nut.* 2012; 2: 169-73.

34- Paramasivam A, Raghunandhakumar S, Sambantham S, et al. In vitro anticancer and anti-angiogenic effects of thymoquinone in mouse neuroblastoma cells (Neuro-2a). *Biomed Prevent Nut.* 2012; 2: 283-6.

35- Ting fang Yi, Cho S-G, Yi Z, et al. Thymoquinone inhibits tumor angiogenesis and tumor growth through suppressing AKT and extracellular signal-regulated kinase signaling pathways. *Molecular Cancer Therap.* 2008; 7: 1789-96.

36- Kaur R, Kapoor K, Kaur H. Plants as a source

of anticancer agents. *J Nat Prod Plant Resour.* 2011; 1: 119-24.

37- Cragg GM, Newman DJ. Plants as a source of anti-cancer agents. *J Ethnopharmacol.* 2005; 100: 72-9.

38- Hosseinimehr SJ. A review of preventive and therapeutic effects of curcumin in patients with cancer. *J Clin Excellence.* 2014; 2: 50-63.

Investigation of Cell Viability, VEGF-A Gene Expression and Rate of Programmed Cell Death in AGS Cell Line-Treated with Black Cumin (*N. sativa*) Seeds Oil Extract

Rashid Shyekh Ahmad M¹, Sanjarian F¹, Sabouni F¹

¹National Institute of Genetic Engineering and Biotechnology, Department of Agricultural Biotechnology, Tehran, Iran

Corresponding Author: Sanjarian F, National Institute of Genetic Engineering and Biotechnology, Department of Agricultural Biotechnology, Tehran, Iran

E-mail: fsanjarian@nigeb.ac.ir

Received: 23 Jun 2016 **Accepted:** 30 Oct 2016

Background and Objective: Cancer is a prevalent disease that occurs due to genetic and environmental factors. Gastric cancer is one of the most common cancers around the world and also in Iran. *N. sativa* has been used as a drug in the treatment of many diseases owing to its valuable secondary metabolites such as thymoquinone. In this study, the anti-cancer properties of black seed extract on gastric cancer cells was studied and the seeds oil was evaluated for possible drug use.

Materials and Methods: Stomach gastric adenocarcinoma (AGS) cell line was cultured and treated with various concentrations of *N. sativa* seed soil for 24 hours. Consequently the cytotoxic effect of the extract on the cell line was determined using MTT assay while the rate of apoptosis was determined by Annexin V and Flow cytometry and finally, VEGF-A expression was determined by Real-Time PCR.

Results: Black seed oil treatment significantly reduced cancer cell proliferation compared to control cells. This treatment also led to an increased rate of programmed cell death. however, black seed oil treatment had no effect on the expression of VEGF-A.

Conclusion: Extract of black seed has a positive impact on reducing proliferation and elevating apoptosis in cancer cells.

Key words: AGS cell line, Stomach Cancer, Black seed, Angiogenesis, Apoptosis